

चरित्रं, स्त्री, (चर + “अर्त्तिलूधूसखनसहचर इजः।” ३।२।१८४। इति इजः।) स्वभावः। तत्पर्यायः। चरितम् २ चारित्रम् ३ चरी-चम् ४। इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, कथा-सरित्सागरे। ४।८३।

“अचिन्त्यं श्रीलगुप्तानां चरित्रं कुलयोषिताम् ॥”) चरित्रा, स्त्री, (चरित्र + टाप्।) तिलिङ्गी-वृक्षः। इति शब्दरत्नावली ॥

चरिणः, चि, (चरतीति। चर + “अलङ्कृति।” ३।२।१३६। इति इणुच्।) जङ्गमः। इत्य-मरः। ३।१।७४॥ (यथा, भागवते। २।६।४०।

“द्रव्यं विकारो गुण इन्द्रियाणि

विराट् खराट् स्थासु चरिणु भूचः ॥”)

चरीचं, स्त्री, (चरित्र + एधोदरादित्वाद्दीर्घत्वम्।) चरित्रम्। इति शब्दरत्नावली ॥

चरुः, पुं, (चरन्ति भक्षयन्ति देवा इमं चर्यते भक्ष्यते अयमादिभिर्देवैरिति वा चरति होमादिकमस्मादित्येके। चर + “भृष्टशीति।” उणां १।७। इति उः।) हयान्नम्। तत्-पाकभाण्डम्। इति मेदिनी। रे, ३२ ॥ “ततश्च संस्कृते वक्ष्ये गोक्षीरेण चरुं पचेत् ॥”

इति शारदातिलकम् ॥

तस्यानुष्ठानं यथा। अग्नेः पश्चिमायान्दिशि प्रागयान् कुशानास्तीर्थं तदुपरि प्रचालितं वारुणसूक्ष्मं सुषलं वैश्ववक्ष स्पर्षं वारुण-चमसस्यजलप्रोक्षितं संस्थाप्य त्रीहीन् यवान् वा स्पर्षं निधाय चमसस्यजलेन ओं वास्तो-स्यतये त्वा जुष्टं प्रोक्षामि ओम् इन्द्राय त्वा जुष्टं प्रोक्षामि ओं भूस्त्वा जुष्टं प्रोक्षामि ओं भुवस्त्वा जुष्टं प्रोक्षामि ओं स्वस्त्वा जुष्टं प्रोक्षामि ओं प्रजापतये त्वा जुष्टं प्रोक्षामि द्विसूष्णीं इत्यष्टौ वारान् प्रोक्षयेत्। ततः कांस्यपात्रेण चरुस्थाल्या वा ओं वास्तोस्यतये त्वा जुष्टं निर्व्वपामि ओम् इन्द्राय त्वा जुष्टं निर्व्वपामि ओं भूस्त्वा जुष्टं निर्व्वपामि ओं भुवस्त्वा जुष्टं निर्व्वपामि ओं स्वस्त्वा जुष्टं निर्व्वपामि ओं प्रजापतये त्वा जुष्टं निर्व्वपामि इति प्रत्येकं गृहीत्वा उडूखले स्थापयेत् द्विसूष्णीम्। ततो दक्षिणहस्तसुपरि कृत्वा सुखलेनावहृत्य स्पर्षेण प्रस्फोटयेत्। इत्यमेव वारत्रयं कृत्वा त्रिः प्रचालयेत्। ततश्चरु-स्थाल्याममन्त्रकं कृतोत्तराय पवित्रं निक्षिप्य प्रचासितवह्मलं निधाय द्रुमं निक्षिप्य स्तोत्रं स्तोत्रमुदकं दत्त्वा तन्वाश्रे खदिरपलाशोडु-म्बराणामन्वनमस्य प्रादेशप्रमाणं अयं उभ-यनोऽङ्गुष्ठपञ्चप्रमाणं चतुष्कोणपुष्कलं मेक्ष्य दक्षिणावर्त्तनं भ्रामयित्वा तथा पचेत् यथान्त-रुद्गणा सम्यक् पाको भवति गालनं न भवति दाहश्च न भवति नतः सम्यक्पाके भूते मध्ये द्रुतमूर्ध्वं हत्वा प्रागादिदिकचिह्नं चरुमव-तार्य्य अश्वेत्तरतः कुक्षोपरि, स्थापयित्वा पुन-र्मध्ये द्रुतस्य दद्यात्। इति भवदेवभट्टः ॥

चरुव्रणः, पुं, (चरोव्रण इव।) चिन्नापूपः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ चिताइ पिटा इति भाषा ॥

चर्च, क इडसमे। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (चुरां-परं-सकं-सेट्।) इडसमः अध्ययनम्। क, चर्चयति वेदं विप्रः। इति दुर्गादासः ॥

चर्चे, प्र उत्तौ। भर्त्सने। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (तुदां-परं-सकं-सेट्।) रेफोपधः। प्र, चर्चेती चर्चेन्ती। गुणस्थानरहितानां तुदादिपाठ-फलानु प्रचन्तानामादीपोरिति गुणो विभाषा वेदेयुच्चारणभेदश्च। इति दुर्गादासः ॥

चर्चरी, स्त्री, (चर्च + बाहुलकात् अरन् ततो गौरादित्वात् ङीष्।) गीतभेदः। चर्चरी गीत-भेदे च केशभित्करशब्दयोरिति रुद्रः ॥ हर्ष-क्रीडेति सुभूतिः। कापटिकानां सादरवचनं तौथैत्रिकश्चेत्ये। वसन्तसमयक्रीडेत्येके। इत्य-मरटीकायां भरतः ॥ हर्षक्रीडावाक्। तत्-पर्यायः। चर्भटी २। इति हेमचन्द्रः ॥ (यथा, रत्नावल्याम्। १ अङ्के। “अये! मधुरमभि-हृत्यमानन्ददृष्टदङ्गासुगतसङ्गीतमधुरः पुरः पौराणसुचरति चर्चरीध्वनिः ॥” एतदुदा-हरणं यथा, विक्रमोर्व्वश्याम्। ४ अङ्के। अनन्तरे चर्चरीत्युक्ता,—

“गन्धोन्मादितमधुकरगीते-

वाद्यमानैः परभृततूर्यैः।

प्रसरितपवनोद्भ्रिततपस्वजनिकरः

सुललितविधिवप्रकारैर्नृत्यति कल्पतरुः ॥”

वर्णवृत्तविशेषः। यथा, शब्दार्थचिन्तामणौ।

“हारयुक्तसुवर्णकङ्कणपाणिशृङ्खलविराजिता पादनूपुरसङ्गता सुपयोधरद्वयभूषिता।

शोभिता वलयेन पिङ्गलपद्मगाधिपवर्णिता चर्चरीतरुणीव चेतसि चाकसीति सुसङ्गता ॥”)

चर्चरीकः, पुं, (चर्च + “फर्फरीकादयश्च।” उणां ४।२०। इति ईकूप्रत्ययान्तेन निपातनात् साधुः।) महाकालः। केशविन्यासः। शाकः। इति मेदिनी। के, १८७ ॥

चर्चा, स्त्री, (चर्चते विचार्यते वेदवेदान्तादि-तत्त्वशास्त्रैरसौ इति। चर्च + णिच् + अङ्।) दुर्गा। चिन्ता। चार्चिकम्। इति मेदिनी। चे, ४ ॥ विचारणा। इत्यमरः। १।५।२ ॥ (चर्च + भावे अङ्। लेपनम्। यथा, हृन्दोमङ्ग-र्याम्। १५।४।

“मृगमदकृतचर्चा पीतकौशेयवासाः ॥”

गायत्रीरूपा महाशक्तिः। यथा, देवीभाग-वते। १२।६। ४६।

“ज्ञानधातुमयी चर्चा चर्चिता चारुहासिनी ॥”)

चर्चिका, स्त्री, (चर्चा + स्वार्थे कन्। कापि अत इत्वम्।) दुर्गा। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ चर्चा। इति हिरूपकोषः ॥ (रोगविशेषः। तदपनोदनं तुषारपानीयं यथा,—

“तौषारं लघुपीतलं श्रमहरं पिप्पलांश्चान्ति-

प्रदं

दोषाणां शमनं जलार्त्तहृन्ननं सस्त्रामयज्ञं परम्।

कुष्ठक्षीयदचर्चिका-विषहरं पामाविस्पर्पापहं क्षीणानां क्षतशोषिण्यां हितकरं संसेवते मानवेः ॥”

इति हारीते प्रथमे स्थाने सप्तमेऽध्याये ॥ (चर्चा वेदादिविचारणां वेत्ति इति। ठन्। वेदादार्थेतरि, त्रि ॥)

चर्चितं, त्रि, (चर्च + कर्मणि क्तः। चर्चा लेपनं सङ्गाताश्च इति इतच् वा।) चन्दनादिना कृतलेपनम्। तत्पर्यायः। दिग्धम् २ लिप्तम् ३। इति जटाधरः ॥ (यथा, गीतगोविन्दे। १।४०। “चन्दनचर्चितनीलकलेवरपीतवसनवनमाली ॥”)

चर्त्ता, चि, (चर्त्तते इति। चृत हिंसायाम् + “ऋदुपधाच्चापि चृतेः। ३।१।११०। इति ख्यत्।) हननीयः। इति प्राणिन्याकरणम् ॥

चर्पटः, पुं, (चृप् + अटन्।) स्फारः। विपुलः। चपेटः। पर्पटः। इति मेदिनी। टे, ४१ ॥

चर्पटा, स्त्री, (चर्पट + टाप्।) भाद्रशुक्लषष्ठी। चापङ्गयष्टी इति भाषा ॥ अस्या विवरणं चपेटौशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

चर्पटी, स्त्री, (चर्पट + ङीष्।) पोली। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

चर्व्व, गतौ। इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वां-परं-सकं-सेट्।) चर्व्वति। इति दुर्गादासः ॥

चर्भटः, पुं, (चर् + क्तिप्। भटति भरति खग्ररीर-दानेनेति। भट् + अच्। ततः कर्मधारयः।)

इव्वारः। इति हलायुधः ॥

चर्भटी, स्त्री, (चर्भट + ङीष्।) चर्चरी। हर्ष-क्रीडावाक्। इति हेमचन्द्रः ॥

चर्म, स्त्री, (चर्म साधनतयास्थस्य अच्।) फलकः। इत्यमरटीकायां भरतः ॥ (यथा, मनुः। ७।१६२।

“स्यन्दनाथैः समे युध्येदनुपे नौद्विपैस्तथा। वृक्षगुल्मादृते चापैरसिचर्मयुधैः स्थले ॥”)

चर्म, [न्] स्त्री, (चर् + “सर्वधातुस्यो मनिन्।” उणां ४।४१। इति मनिन्।) इन्द्रियविशेषः।

चाम इति भाषा ॥ तत्पर्यायः। त्वक् २ अलम्बरा ३ कृत्तिः ४ अजिनम् ५ देहचर्म ६ रक्ताधारः ७ रोमभूमिः ८ शरीरावरणम् ९। इति राजनिर्घण्टः ॥ अलम्बरा १०। इति भरतद्वृतसर्वधरः ॥ (यथा, भागवते। ३।६।१६। “निर्मन्त्रान्यस्य चर्माणि लोकपालोऽग्निलो- २विप्रश्न ॥”)

शरीरावरकं शस्त्रम्। टाल इति भाषा ॥ तत्-पर्यायः। फलकः २ फलम् ३। इत्यमरः। २। ८।६० ॥ फरम् ४ चर्मम् ५। इति भरतः ॥ तस्य लक्षणं यथा, युक्तिकल्पतरौ।

“शरीरावरकं शस्त्रं चर्म इत्यभिधीयते। तत् पुनर्द्विविधं काष्ठचर्मसम्भवमेतत् ॥ शरीरावरकत्वं लघुता दृढता तथा। दुर्भेद्यतेति कथिता चर्मणां गुणसंग्रहः ॥ खल्वता गुरुता चैव मृदुता सुखमेद्यता। विरुद्धवर्णता चेति चर्मणां दोषसंग्रहः ॥